

СТВОРЕННЯ УМОВ ДЛЯ ВІДПОЧИНКУ ТА КУЛЬТУРНОГО РОЗВИТКУ НАСЕЛЕННЯ В МЕЖАХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ВОЄННОГО СТАНУ

Блага Ольга Святославівна,

здобувач вищої освіти спеціальності 071 Облік і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет
м. Миколаїв, Україна

Анотація: розглянуто питання організації культурно-дозвіллевої діяльності у сільській місцевості та її вплив на формування особистості людей різних вікових категорій, особливо дітей та молоді в наш час; розкриття та аналіз особливостей роботи з організації культурного дозвілля.

Ключові слова: дозвілля, молодь, відпочинок, сільський (зелений) туризм культурний захід, сільська місцевість.

Дозвілля є важливою частиною людського життя і формою самовираження. Якість дозвілля і різноманітність впливають на здоров'я і благополуччя людей. Організація культурно-дозвіллевої діяльності в сільській місцевості має глибокий вплив на формування особистості, особливо в дитячому віці. Зараз важливо приділити увагу людям похилого віку, сім'ям вимушених переселенців, особливо дітям, які потребують відволікання, релаксації та духовного відпочинку від війни.

На сьогодні дозвілля та відпочинок молоді в сільській місцевості не часто асоціюється з заходами й закладами. Відпочинок зазвичай відбувається в приватному просторі та асоціюється з відновленням себе і власного психічного здоров'я, перериванням роботи та задоволенням базових потреб, таких як сон. Крім того, молодь мало розрізняє поняття «відпочинок» і «дозвілля». Водночас дозвілля молоді часто пов'язане з міськими публічними та громадськими просторами, а також культурними установами.

Саме тому тема організацій дозвілля, які задовольняють культурні потреби сільського населення, не втрачає своєї актуальності. Навпаки, це протиріччя стає дедалі складнішим і доповнюється новими протиріччями. Основними причинами цих протиріч є стрімкий розвиток інформатизації суспільства та не відповідність між характером культурно-дозвіллевої діяльності та формами та методами її організації та здійснення в територіальних сільських громадах. Заклади культури надають сільському населенню можливість задовольняти свої рекреаційні, духовні, пізнавальні, фізичні, мистецькі, аматорські та інші потреби. Тому питання підвищення якості дозвілля в закладах культури в громаді є актуальним і соціально важливим у всі часи, навіть в часи пандемій і особливо в часи війни [1].

У 2022 році культурне дозвілля українців зазнало кардинальних змін. Для значної частини населення України культурні послуги стали менш доступними. Зменшилася кількість заходів, а також кількість активних культурних людей та

культурних інституцій. Попри випробування та труднощі війни, як культурна сфера, так і українське суспільство значною мірою адаптувалися та відновили свою діяльність. Важливим завданням сьогодні є вивчення змін у культурних практиках українців під час війни. У фокусі нашого дослідження в цій сфері - одна з найактивніших груп українців: молодь (група віком 18-35 років, що проживає в різних регіонах України).

Молодь – це ті, хто споживає більше культурних продуктів і швидше адаптується до нових ситуацій. Тому одним з найважливіших завдань сьогодні є залучення молоді до культурного життя, до процесу відродження та наповнення новим змістом української культури та популяризувати культурне дозвілля.

Наразі найпопулярнішими видами діяльності серед молоді є відвідування кінотеатрів, книгарень, музеїв, виставок та бібліотек. Загалом, понад 70% молодих людей відвідують заклади культури принаймні раз на рік або частіше, переважно жінки. Загалом, рівень відвідування закладів культури вищий у більших містах з кращими послугами. Поширеними бар'єрами для участі в культурних заходах для молоді в Україні є загальна втома, брак грошей та часу. Водночас для тих, хто проживає в сільській місцевості, бар'єрами є також відсутність культурних закладів поблизу та відсутність цікавих культурних подій [2].

Останніми роками спостерігається певна спеціалізація сільського туризму. Цей вид сільського туризму відомий як «агротуризм», особливо коли туристи під час відпочинку знайомляться з особливостями функціонування фермерських господарств або споживають вирощену там продукцію.

Сільський (зелений) туризм не тільки є прикладом для культурного відпочинку, а й для економічного розвитку територіальних громад також в поєднанні з літнім кінотеатром або кінотеатром просто неба є привабливий не тільки для місцевого населення, але й для жителів міста такий вид зеленого туризму допоможе відпочити від побутової рутини чи важкої праці, та буде корисним для людей різних вікових категорій.

Другим різновидом є зелений туризм або екотуризм, який відбувається безпосередньо в заповідниках, біосферних заповідниках і національних парках з метою ознайомлення з унікальною флорою і фауною місцевості та уникнення шкоди навколишньому середовищу. Сюди також можна віднести відпочинок у сільських домогосподарствах та сільськогосподарських підприємствах, що займаються органічним землеробством та вирощуванням екологічно чистої сільськогосподарської продукції.

Отже, базовим поняттям є термін «сільський туризм», а решта - його окремі види та підвиди. При цьому важливо відзначити відмінність сільського туризму від екскурсійних поїздок або курортного відпочинку. Екскурсії в сільську місцевість - це, як правило, одноденні поїздки, в рідкісних випадках - дводенні. У таких випадках відвідуються туристичні об'єкти, сади, паркова архітектура, національні парки, мальовничі парки, історичні будівлі та споруди, місця битв тощо.

Дослідженнями з питань розвитку сільського (зеленого) туризму займаються М. І. Габа, А.Я. Гоцелюк, С. О. Гуткевич, В. Г. Іванова, О. В. Кафарський, Н. Є. Кудла, С. П. Кузик, Т. Ю. Лужанська, Н.Є. Паньків, В. В. Папп, О. В. Побігун, Г.Ю. Роглев, М.Я. Рутинський, О. І. Станкевич-Волосянчук, І. В. Тищук, Т. І. Ткаченко, О. М. Туєва, Н. В. Черкаська та ін. [2].

У найзагальнішому вигляді сільський туризм – це рекреаційний туризм, що відбувається в сільській місцевості, а необхідною основою для його розвитку є наявний житловий фонд та доступні місцеві суспільні ресурси (природні, рекреаційні, історико-культурні, соціальні, побутові тощо), а також місцеві (тобто «родзинкою», які є унікальними для певної сільської місцевості чи населеного пункту).

Тож сільський туризм поєднує в собі кілька взаємозалежних сторін: по-перше, вони перебувають у сільській місцевості від кількох днів (5-7 днів) до кількох тижнів, іноді місяці; по-друге, сільські туристи не працюють як сезонні працівники на конкретному господарстві, а лише знайомляться з функціонуванням господарства, процесом виробництва продуктів харчування, а в деяких випадках їх переробки, зберігання та приготування; по-третє, необхідність проживання як у власному будинку господаря, так і в іншому будинку чи котеджі; по-четверте, індивідуальні фермери та сім'ї власників ферм надають різні види послуг, такі як приготування їжі, догляд за дітьми, туризм, супровід людей для збору польових квітів, лікарських рослин, ягід та грибів, риболовля та полювання.

Так, сільські родини, які приймають туристів з міських поселень, активно долучаються до створення привабливих умов та специфічних туристичних продуктів для проживання вдома (агрооселі), що для їхніх членів є різновидом підсобної та підприємницької діяльності. Під туристичним продуктом розуміється продаж житла, помешкань, туристичних, транспортних та інших послуг, розваг, освітніх заходів, сувенірів, фольклору та іншої продукції, а також для задоволення індивідуальних і колективних потреб туристів, які перебувають у сільській місцевості.

Таким чином, дозвілля молоді в Україні зазнає значних змін. Попри зниження участі в культурних заходах внаслідок війни, результати опитувань показують, що попит молоді на культурне дозвілля є досить високим, що допомагає їм адаптуватися до труднощів, пов'язаних з війною. Однак для успішного розвитку культурного сектору та креативних індустрій в Україні необхідно подолати низку викликів та вирішити загальні питання.

Наприклад, важливо збалансувати доступність культурних послуг для споживачів у різних регіонах та областях України. Відчувається нестача культурних заходів, особливо в сільській місцевості. Водночас молодь є важливою складовою культурного відродження України, і важливо розробити стратегію відродження України, яка б на високому рівні залучала цей сегмент.

Отже, у вирішенні численних проблем, які сьогодні існують в організації культурного дозвілля сільського населення не можна покладатися лише на

державу та керівників галузі, потрібні також спільні зусилля влади, працівників культури та небайдужих.

Список використаних джерел:

1. Солдатенко О.І. Актуальні проблеми організації культурного дозвілля сільського населення на прикладі села Наумівка Корюківської об'єднаної територіальної громади. URL: <http://surl.li/rxjvh>.
2. Як війна вплинула на культурне дозвілля молодих українців? <http://surl.li/gasyt>.
3. Карпусь А.О. Розвиток сільського (зеленого) туризму в Івано - Франківській області: стан та перспективи». URL: <http://surl.li/rxkdg>.

Abstract: the question of the organization of cultural and leisure activities in rural areas and its influence on the formation of the personality of people of different age categories, especially children and youth in our time, is considered; disclosure and analysis of the peculiarities of work on the organization of cultural leisure.

Key words: leisure, youth, rest, rural (green) tourism, cultural event, countryside.

Науковий керівник:

Мікуляк К.А.,

асистент

кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Миколаївський національний аграрний університет

УДК 657

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ВЛАСНОГО КАПІТАЛУ

Бригадир Анна Володимирівна,

Здобувач вищої освіти спеціальності 071 «Облік і оподаткування»

Миколаївський національний аграрний університет

м. Миколаїв, Україна

Анотація: розглянуто поняття та структуру власного капіталу підприємства, а також визначено основні завдання організації його обліку. Висвітлено необхідність удосконалення обліку та контролю за операціями зі статутним капіталом у зв'язку зі змінами в економічному середовищі та вимогами регуляторів. Запропоновано напрями удосконалення організації обліку власного капіталу, включаючи розробку пакету внутрішньої звітності та впровадження автоматизованих систем, які сприятимуть підвищенню ефективності та надійності фінансового управління.

Ключові слова: власний капітал, бухгалтерський облік, статутний капітал, внутрішня звітність, автоматизовані системи, управління підприємством.

Власний капітал є важливою складовою для створення, функціонування та розвитку будь якого підприємства. Бухгалтерський облік власного капіталу відображає процес формування власності, права власників, розподіл результатів діяльності, а також надає інформацію про формування та використання власного капіталу як фінансової основи функціонування підприємства.